

ikke for mit Standpunkt at yde særlige Bidrag dertil. Ligeoverfor den høitærede Minister da vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg haaber, at han ikke vil finde nogenstomt Anke over hans Mening om denne Sag i det Hele taget, naar jeg siger, at det forekommer mig, at det i og for sig vil være saare vigtigt for et Jernbanesystem, der er saa afluttet som det sjællandske paa Grund af, at Sjælland er en D, ja endogsaa nødvendigt, at man, inden man begynder paa en Stump, har lagt en fuldstændig Plan. En saadan Plan vilde jo ikke være vidtløftig; der er jo ikke Tale om noget Overslag over, hvad hver enkelt Linie koster, men kun om Noget, som er gjort med nogle faa Linier eller ialtsald snart gjort, saa at vi blot havde en Oversigt over de Linier, man vil bygge. Det gjælder om at vide, hvilket Maal man fremtidig stræber henimod. Havde der oprindeligt været en saadan Plan, vilde man muligt have undgaaet mange tidligere Feil, som have gjort, at man har maattet omlægge snart her, snart der; havde man lagt en saadan Plan iforveien, havde man undgaaet Meget af Sligt. Men det forstaar sig, det er ikke saa underligt, at man undlod det, da Jernbaneanlæg var i deres Ungdom, og da de i sin Tid som hovedfulds ind paa de fleste Lande — det gjaldt jo dengang blot om at faae en Stump anlagt som første Forsøg, for at komme med. — At man da ikke strax har lagt en samlet Plan, er forstaaeligt, men det vilde have været rigtigt. Jeg paastaar imidlertid, at det nu er rigtigt, især for et saa afgrændset Land som Sjælland, henset til de særlige Formaal, som her ere tilstede. Man bør lægge en Plan for, hvorledes saadanne Baner skulde se ud om 100 Aar, eller om just ikke slet saa lang en Tid, saa dog i en saa lang Fremtid, at man ikke kan forudsætte, at der er kommet et totalt andet Syn end nu paa Forholdene. Jeg troede forøvrigt, at, naar Staten kjøbte de sjællandske Baner, var det et af de Formaal, som foresværede Regjeringen, at den derved fik hele denne Jernbanesag i sin Haand og saa ved at lægge en samlet Plan kunde opnaa det bedst mulige Resultat, baade henset til de rent økonomiske og til andre Spørgsmaal. Det troede jeg, var Meningen, og der er jo ogsaa forskjellige Spørgsmaal af den Art, som ere komne frem, og som under de Forhandlinger, som dengang bleve førte, bleve fremdragne. Jeg turde maaste benytte Leiligheden til at gjøre den høitærede Indenrigsminister et Spørgsmaal vedrørende disse Fremtidsspørgsmaal. Der har jo navnlig i sin Tid været meget talt om Udvidelsen af Jernbanegaarden i Kjøbenhavn og den hermed i Forbindelse staaende Ringbane. Jeg skal tillade mig, inden jeg slutter disse Bemærkninger, at spørge — den høitærede Indenrigsminister kan jo svare derpaa, om han vil —, om man snart kan vente sig, at ogsaa Publikums

Jordringer i saa Henseende snart ville blive fyldestgjorte ved Forslag fra Regjeringens Side.

N. P. Jensen: Den Plan, jeg mente, at det var nødvendigt at have for at supplere Banenettet paa Sjælland, behøver ingenlunde at være saa overordentlig omfattende, som den erebe Indenrigsminister troede, og navnlig behøvede den ikke at omfatte Lokale Baner; jeg fandt det kun rigtigt og nødvendigt, at man lavede sig en Plan i Indenrigsministeriet om, hvilke Statsbaner man endnu ansaa det for nødvendigt at bygge paa Sjælland til Supplering af de eksisterende Statsbaner. En saadan Plan anser jeg for nødvendig, thi da Formaalet ved denne Lov er at tilvejebringe en Forbindelse mellem Syd- og Vestbanen, kan man ikke se bort fra, at Trangen til at faae Vestbanen og Nordvestbanen forbundne ogsaa maa afhjælpes, da den er ligesaa stor. Naar nu denne Lov bestemmer, at Slagelse skal være Endepunktet fra Sydbanen til Vestbanen, forekommer det mig, at man derved tillige har bestemt, at Slagelse skal være Udgangspunktet for den Jernbane, der skal forbinde Vestbanen med Nordvestbanen. Men er dette saa, vil det saa ikke være naturligt, naar man dog skal gaa til betydelige Anlæg og til at bygge en ny Station ved Slagelse, saa at bygge den paa en saadan Maade, at den tillige vil være istand til at fyldestgjøre de Krav, der maa stilles, naar Banen skal fortsættes Nord paa? Det er derfor ikke slet saa store Fordringer, jeg har stillet, som den høitærede Minister mente; men at jeg foresatte mine Bemærkninger, var, fordi jeg har en Følelse af, at vi overhovedet paa alle Omraader ere meget tilbøjelige til kun at sørge for Diebliffets Krav og mindre at tænke paa Fremtiden. Hvis der var Anledning til i Diebliffet at komme ind paa Udgifterne til Forsvarsvæsenet, der i denne Tid drøftes saa meget i Bladene, som omhyggelig referere en hel Mængde Tal, der ere blevene fremsatte i Landsthinget, til Sammenligning mellem Udgifterne her og andstedes, skulde jeg nærmere paavise, at det netop er Konsekventerne af denne saakaldte Økonomi, der medføre Resultaterne, men da jeg ikke kan komme ind derpaa nu, skal jeg indskrænke mig til at sige, at netop de Finantsmænd, der i Landsthinget have anstillet Sammenligningen, vilde gjøre langt naturligere i at foretage en Undersøgelse af, om ikke det, som sfer paa det militære Omraade, ikke ogsaa skulde sfer paa det civile, og for at hjælpe til en lille Veiledning til denne Undersøgelse skal jeg fremdrage et Exempel. I Saltvæbterne fandt man, at Tilskudspladsen paa det fgl. Theater ikke mere var tilsvarende, saa blev den bygget om. Hvor stor en Bevilling der blev givet dertil, kan jeg ikke minde; i 1858—59 gjorde man den Erfaring, at Scenen heller ikke var tilsvarende. Til Ombyg-